

РОЛЬ МОНІТОРИНГУ ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

К.О. КОНОВАЛОВА, викладач-методист, заступник директора з виховної роботи, *Електромеханічний технікум Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова*

Тенденції розвитку освіти в Україні зумовили необхідність розгортання інноваційних процесів в освітній системі. Особливого значення набуває проблема якості сучасної освіти та управління процесом її відстеження. Як відомо, основне завдання вищих навчальних закладів сьогодення полягає не лише в тому, щоб дати знання, а й, у першу чергу, сформувати особистість, органічно адаптованому до життя в світі, готову до співпраці із навколишнім середовищем.

Завдяки інтелекту як набутих знанням реалізується розвиток інформаційно-інтелектуальних процесів, духовної культури, науки, освіти і т.ін. Відповідно на перший план виходять гуманістичні цінності й знання людини, яка живе в гармонії з навколишнім соціальним і природним середовищем. Людина XXI століття повинна розуміти і керуватися світоглядними принципами, бути здатною до інноваційного типу життя і життєдіяльності. Саме ці завдання постають перед вищою школою. Підвищений інтерес до проблем, пов'язаних з оцінюванням якості виховної діяльності, пояснюються багатьма причинами, але, здебільшого – запровадженням державного стандарту.

Одним із шляхів вирішення цієї проблеми є впровадження моніторингу в освітню систему. Моніторинг призначений не тільки відслідковувати результати діяльності освітньої системи, але й активно впливати на якість її функціонування.

Виховний процес – це педагогічний, цілеспрямований процес взаємодії педагогів і вихованців, сутністю якого є створення умов для самореалізації суб'єктів цього процесу.

Результатом виховного процесу, який виявляється у соціально прийнятній поведінці особи, вміння діяти справедливо, компетентно на рівні вікових особливостей, є вихованість. В умовах вищої школи питання вимірювання вихованості, а відповідно і ефективності виховної роботи, стоїть дуже гостро, адже непросто виміряти і оцінити не розумові чи фізичні, а моральні якості студентів. Але, розробивши доцільний інструментарій, це стає можливим. Одним із шляхів вивчення виховної роботи є моніторинг. Моніторинг розглядається науковцями як інформаційна система, яка вивчає структуру та загальні особливості виховної діяльності, що постійно поповнюються.

Отже, проблема організації діяльності моніторингових служб та проведення порівняльних моніторингових досліджень з метою одержання об'єктивної та повної інформації про досягнутий системою освіти і виховання України стан надзвичайно багатогранна й особливо актуальна для нашої держави у період докорінного реформування як самої системи освіти і виховання, так і системи державного управління нею.

Нині оцінка виховання стала одним із найважливіших показників, за якими визначається ефективність функціонування системи освіти будь-якої держави.

Основою сучасних моніторингових досліджень у галузі освіти і виховання є точні масові педагогічні вимірювання, пов'язані з об'єктивним оцінюванням досягнутого студентом рівня вихованості і навченості та встановлення його відповідності державним стандартам.

Таким чином, результатом використання моніторингу виховного процесу в ВНЗ має стати відстеження діяльності учасників навчально-виховного процесу, розвиток виховної системи та створення механізму їх взаємодії з метою поточного і періодичного коригування діяльності на заданий результат, який спрямований на розвиток навчального закладу.

АКТУАЛЬНІСТЬ ОСВІТНЬО-ВИХОВНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Л.В. КОХАН, старший викладач, заслужений учитель України
*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Сьогодні спільним у освітній політиці розвинених країн світу є пошуки найбільш ефективних підходів до розв'язання головного завдання: формування життєво активної, гуманістично спрямованої особистості, відкритої до сприйняття національних і загальнолюдських культурних цінностей, здатної до повної самореалізації в сучасному суспільстві. Однак, навіть загальний погляд на ті проблеми, які поставило ХХІ століття перед людством як сучасні глобальні проблеми цивілізації – (подолання економічного детермінізму, утвердження високих достоїнств кожної людини, перенесення акцентів на пріоритетність моральних і духовних цінностей у розвитку особистості й суспільства), – дозволяє дійти висновку: саме навчання й виховання підростаючих поколінь буде визначальним для майбутньої цивілізації у виборі пріоритету: технічний прогрес чи духовність людини.